

GOŁĘBNICA (1) *sb f*

D pl gołębnic(o)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Gniazdo gołębie, gołębnik albo stado gołębi: Pczoly wlewnicze przy każdym rządym folwárku máią bydz: chmielnik tákże/ y gołębieniec. bo to bez kósztu á nakládu pożytek czyni: á szkodnicy áby gołębnicom nie szkodzi. *GostGosp* 8.

Cf **GOŁĘBIENIEC, GOŁĘBNIK**

ZZa